

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/90/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3516010200
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3516010200.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Beáty Javorkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 5. októbra 2016 prejednal odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom v trestnej veci obžalovaného

X. Z.

nar. XX.XX.XXXX v V. O., trvale bytom Y. J. č. XXX, t.č. vo väzbe v ÚVTOS a ÚVV Ilava, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 1T/73/2016-240 zo dňa 26.07.2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátorky **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 1T/73/2016-240 zo dňa 26.07.2016 bol obžalovaný X. Z. uznaný vinným zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák., pretože dňa 29.02.2016 v čase okolo 12.00 hod. na výjazdovej ceste na obec B. si za sumu 150 € od neznámej osoby kúpil bielu kryštalickú látku metamfetamín (pervitín), z ktorej dňa 10.03.2016 v čase asi o 21.30 hod. v G. užil jednu dávku a zvyšnú časť 1.569 mg neoprávnene prechovával do 19.20 hod. dňa 11.03.2016 na čerpacej stanici na diaľnici P. Z. v plastovom vrecku s tlakovým uzáverom v úložnom priestore ľavých predných dverí osobné motorové vozidlo zn. E. E. C Q.v.č. G. ktorého je vlastníkom, kde bol obmedzený na osobnej slobode hliadkou Obvodného oddelenia PZ Nové Mesto nad Váhom a predvedený dňa 11.03.2016 na Obvodné oddelenie PZ Nové Mesto nad Váhom, a kde bolo policajtni PZ OO PZ Nové Mesto nad Váhom zabezpečené aj vozidlo zn. E. E. C max, ev. č. G. pričom následne na parkovisku Obvodného oddelenia PZ v Novom Meste nad Váhom pri prehliadke priestorov tohto osobného motorového vozidla zn. E. E. C max, s prideleným ev. č. G. bol podľa § 101 ods. 1 Tr. por. pri prehliadke tohto vozidla zaistený pervitín s hmotnosťou 1.569 mg patriaci obvinenému, čo zodpovedá minimálne 30 bežným jednorazovým dávkam drogy, pričom metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Bol za to odsúdený podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil. Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému určil skúšobnú dobu v trvaní 4 roky a súčasne mu uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd obžalovanému uložil zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 4 Tr. zák. je obžalovaný povinný v skúšobnej dobe sa podriaďiť výzve probačného a mediačného úradníka prípadne príslušníkov Policajného zboru Slovenskej republiky na vykonanie kontroly dodržiavania

zákazu požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním prokurátorky okresnej prokuratúry. Odvolanie smerovalo proti výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania prokurátorka namietala, že považuje uložený trest za neprimerane mierny. Poukazovala na to, že obžalovaný mal pri sebe množstvo drogy zodpovedajúce najmenej 30 bežným jednorazovým dávkam drogy. Bezprostredne pred spáchaním skutku viedol pod vplyvom drog osobné motorové vozidlo a boli výrazne ovplyvnené jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti. Zo znaleckého posudku vyplynula jeho závislosť od marihuany a od pervitínu, v dôsledku čoho mu bolo doporučené uložiť protitoxikomanické liečenie. Má za to, že súd prvého stupňa pri určovaní druhu trestu a jeho výmery nevychádzal dôsledne zo všetkých zásad určených na ukladanie trestu podľa § 34 ods. 1, 4 Tr. zák. a uložený trest nesplní svoj účel, ani nevyjadruje morálne odsúdenie páchatelia spoločnosťou. Žiadala preto, aby odvolací súd zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby § 172 ods. 1 Tr. zák. so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní sa v celom rozsahu stotožnila s dôvodmi podaného odvolania a žiadala tomuto vyhovieť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní opätovne oľutoval spáchanie skutku, poukázal na to, že k trestnej činnosti sa v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní doznal. Uviedol, že väzba mala na neho dostatočný výchovný účinok a môže sľúbiť, že v budúcnosti už aj kvôli svojim rodičom a svojej priateľke sa žiadneho takéhoto konania nedopustí. Bude dodržiavať všetky opatrenia, ktoré mu súd nariadil a sľúbil, že už o ňom na súde ani na polícii nebude odvolací senát počuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátorky nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa vydal vyhlásenie o vine a odvolací súd preskúmal dôkaznú situáciu najmä z hľadiska chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v tomto smere nezistil žiadne pochybenie, ktoré by odôvodňovalo takýto postup. V spisovom materiáli sa nachádza celá rada dôkazov preukazujúcich trestnú činnosť obžalovaného, a teda jeho vyhlásenie o vine má oporu v dôkaznej situácii a bolo ho možné prijať.

Odvolací súd sa po preskúmaní prokurátorkou napadnutého výroku o treste v rozsudku súdu prvého stupňa stotožnil aj s postupom súdu pri určovaní druhu a výmery trestu obžalovanému a v celom rozsahu si osvojil závery vyplývajúce z odôvodnenia napadnutého rozsudku týkajúcimi sa tohto výroku. Aj keď na jednej strane argument prokurátorky, v ktorých poukazovala na množstvo drogy, ktorá bola u obžalovaného nájdená je zreteľne hodný, postoj obžalovaného k spáchanému skutku a jeho doterajšia beztrestnosť odôvodňujú úvahy, či je potrebné k dosiahnutiu účelu trestu pôsobiť na prevýchovu obžalovaného priamym výkonom trestu odňatia slobody. Vzhľadom na postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti, ktorú doznal a úprimne oľutoval a na jeho predsavzatie riadne pracovať a žiť je dôvod domnievať sa, že už samotný výkon väzby v trvaní sedem mesiacov čiastočne splnil u osoby obžalovaného svoj účel a na dovŕšenie jeho nápravy a prevýchovy bude postačovať samotná hrozba výkonu trestu odňatia slobody. Napokon k splneniu účelu uloženého trestu boli obžalovanému zároveň uložené ďalšie obmedzenia a povinnosti, ktoré výchovný účinok tohto trestu len umocnia.

Z uvedených dôvodov považoval preto odvolací súd napadnutý výrok o treste v rozsudku súdu prvého stupňa za správny a zákonný a odvolanie prokurátorky podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.